

سُورَةُ هُودٍ سوره نې هود

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ئهوپهړیبه بهزه پې و میهره بان (ناوېکی پېرۆزی خودایه) الرَّحِيمِ ئهوپهړی بهخشنده (ناوېکی پېرۆزی خودایه)

الر ئهلف لام را كِتَبَ كِتاب و نوسراوېكه اُحْكَمْتَ رېك و پتهو كراوه اَيَّتَهُ ئايهته كاني ثُمَّ ئينجا فَصَّلْتَ رِوْن و شيكراوه تهوه

مِنْ لَه لَدُنْ لايه نې تايبه تي حَكِيمِ خُوداي تهواو كاربه جي ي خَبِيرِ تهواو زانا بهورد و درشته كان (۱) اَلَّا تَعْبُدُوْا كهوا نهپه رستن

اِلَّا جگه له اللَّهِ خُودَا اِنِّي بهدنيايي مِنْ لَكُمْ بۆتان مِّنْهُ لهوي ، لِيْ نَذِيرٌ ترسینه رېك وَبَشِيرٌ و مرگي نې بهخش م (۲)

وَأَنْ وَئهو ي اَسْتَغْفِرُوا داواي ليخو شېبون بکهن له رَبِّكُمْ پهروه رديگارتان ثُمَّ پاشان تُوْبُوا توبه بکهن و بگهړينهوه اِلَيْهِ بۆ لای ئهو

مُسْتَعْمِ رابوړينيكتان پیده دا مَتَعًا رابواردنېكي حَسَنًا چاك اِلَيَّ تا اَجَلٍ كاتيكي دياريكراوي مُسْمًى ناوناوي وَيُؤْتِ و ده بهخشي به

كُلَّ ههموو ذِي خاوهن فَضْلٍ زنده چاكيه ي فَضْلُهُ (پاداشتي) زنده و چاكيه كه ي وَاِنْ و ئه گهر تَوَلَّوْا پشتيان هه لکرد

فَاِنِّي ئهوه مِنْ اَخَافِ ئه ترسم عَلَيْكُمْ به سه رتان ، بۆ سه رتان ، له سه رتان عَذَابٍ عذاب و ئه شكه نجه ي يَوْمَ رۆژيكي كَبِيرٍ گه وړه

(۳) اِلَيَّ ههر بۆ ، بۆلای اللَّهُ خُودَا مَرْجِعُكُمْ گهړانه و هتانه ه وَهُوَ و ههر ئه وه عَلَيَّ له سه ر كُلَّ ههموو شَيْءٍ شتيك

قَدِيرٌ تهواو توانا داره (۴) اَلَّا ده بزنان اِنَّهُمْ بهدنيايي ئهوان يَتَنُونَ خوار ده كه نه وه صُدُورَهُمْ سينگه كانيان

لِيَسْتَخْفُوا تا خو بشار نه وه مِنْهُ لِيْ اَلَا حِينَ ده بزنان كاتِي يَسْتَغْشُونَ خُودا ده پو شن به ثِيَابَهُمْ جل و بهرگه كانيان يَعْلَمُ (خودا) ده زاني

مَا يُسْرُونَ ئه وه ي ده يشار نه وه و په نهاني ده كه ن وَمَا و ئه وه ي يُعْلِنُونَ ئاشكراي ده كه ن و بَلَاوِي ده كه نه وه اِنَّهُ بهدنيايي ئهو

عَلِيمٌ تهواو زانا يه بِذَاتِ به وه ي هه يه له ناو الصُّدُور سينگ و دله كان (۵) وَمَا و نيه مِنْ لَه دَابَّةٌ زنده وهري فِي لَه ، له ناو

الْأَرْضِ زهوي اِلَّا ئيلا عَلَيَّ له سه ر اللَّهُ خُودَا يه رِزْقُهَا خُوراك و رۆزي وَيَعْلَمُ و ده زاني و ئاگاداره له

مُسْتَقَرَّهَا جيگا و كاتِي ئو قهره گرتن و بنكه ي وَمُسْتَوْدَعَهَا و جيگاي گيرسانه وه ي كُلَّ ههموو فِي لَه ، له ناو

كِتَابٌ و نوسراوئىكى مُبِينٌ روون و دياره (٦) وَهُوَ و هەر ئهوخۆى اَلَّذِي ئهوَ زاتهيه كه خَلَقَ بهديهيناوه و دروستيكرده

السَّمُوتُ ئاسمانهكان وَالْأَرْضُ و زهوى فِي له سِتَّةَ شَهْشِ اَيَّامٍ رِوْژَانِى وَكَانَ و پيشان و ههميشه- عَرْشُهُ تەختى پاشايهتى

عَلَى لهسهر الْمَاءِ ئاو (-بووه) لَيَبْلُوكُمْ تا تاقيتان بکاتهوه اَيْكُمْ کامهتان اَحْسَنَ چاکترين ه عَمَلًا کردهوى وَلَئِنْ وئهگهرييتوو

قُلْتُ بَلَى اِنَّكُمْ دُنْيَابِنِ ئَيَّوِه مَبْعُوثُونَ زیندووکراوه ن مِنْ له بَعْدَ دواى اَلْمَوْتِ مه‌رگ و مردن لَيَقُولَنَّ ئه‌وه به‌لنپايى ده‌لنن

الَّذِينَ ئه‌وانه‌ى كَفَرُوا كوفريانكردو پرويان نه‌هيتا: اِنْ هَذَا ئه‌وه هيج نيه اِلَّا جگه‌له سِحْرٍ سِحر و جادوئىكى مُبِينٌ ديار و ئاشكرا

(٧) وَلَئِنْ وئه‌گهرييتوو اٰخِرْنَا (دوابخه‌ين) عَنْهُمْ لَيان اَلْعَذَابِ عه‌زاب و ئه‌شكه‌نجه اِلَى بۆ اُمَّةٍ كات و ماوه‌يه‌كى

مَعْدُودَةٍ دياريكراو لَيَقُولَنَّ هه‌رده‌لنن مَا يَجْبِسُهُ ئه‌وه‌چى گرتوويه‌تى اَلْاَيَّومَ ده‌بزائن ئه‌و رِوْژَه‌ى يَأْتِيهِمْ بؤيان ديت لَيْسَ -

مَصْرُوفًا لادراو (-نييه) عَنْهُمْ لَيان وَحَاقَ و گيربوو بِهِمْ لَيان مَّا وما كَانُوا ئه‌وان پيشان بِهِ -

يَسْتَهْزِئُونَ گه‌مه‌و گالته‌يان ده‌کرد (-يئى) (٨) وَلَئِنْ وئه‌گهرييتوو اَذَقْنَا (بجيزين) به اَلْاِنْسُ مَرُوفٌ مِّنَّا له لايه‌ن خۇمانه‌وه

رَحْمَةً به‌زه‌يى و ميهره‌بانپه‌ك ثُمَّ پاشان تَزَعْنَاهُ ده‌ربه‌يئين و بسه‌نينه‌وه مِنْهُ لَيَّ اِنَّهُ به‌دُنْيَايِ ئه‌و لَيُوسَ ته‌واو بيئومئيدى

كُفُورًا زۆر ناشوكر و بى ئه‌مه‌كه (٩) وَلَئِنْ وئه‌گهرييتوو اَذَقْنَاهُ يئى بجيزين نَعْمَاءَ نعيمه‌ت و خوْش بَعْدَ له‌دواى

ضَرَاءَ زيان و زه‌ره‌ريك مَسْتَه يئى كه‌وتبى لَيَقُولَنَّ ئه‌وه هه‌ر ده‌لئى ذَهَبَ رۆيشَت اَلْسَيَّاتِ خراپه‌كان عَنِى ليم

اِنَّهُ به‌دُنْيَايِ ئه‌و(ئه‌وكات) لَفَرِحَ هه‌ر زۆر دلخۆشى نَخُور شانازيكاره (١٠) اِلَّا جگه‌له اَلَّذِينَ ئه‌وانه‌ى

صَبَرُوا دانپان به‌خۆداگرت و ئاراميانگرت وَعَمِلُوا و کردوويانه اَلصَّالِحَاتِ كارو کرده‌وه چاكه‌كان اُولَئِكَ ئه‌وان هُم بؤيان هه‌يه

مَغْفِرَةً ئيخۆش بوونيك وَاَجْرٌ و پاداشتىكى كَبِيرٌ گه‌وره (١١) فَلَعَلَّكَ وه‌ك بَلَّيْ تَو تَارِكٌ وازه‌ين بى له بَعْضَ هه‌ندىك

مَا يُوحَى له‌وه‌ى سروش و وه‌حى ده‌كرى اِلَيْكَ بۆت وَصَاحِبُ و ته‌نگ بووبى بِهِ يئى صَدْرُكَ سينگت اَنْ نه‌خۆ يَقُولُوا بَلَّيْن

لَوْلَا چما لۆ- اُنْزِلَ دا(-نه) به‌زئيراوه عَلَيْهِ به‌سه‌رى ، له‌سه‌رى كَنْز گه‌نجينه‌يه‌ك اَوْ يان جَاءَ بهاتايه مَعَهُ له‌گه‌ل ئه‌و

مَلَكٌ فَرِيشَتَه يَهَكُ إِثْمًا لَهُ رَاسِتِيْدَا تَهَنَهَا أَنْتَ تَوَ نَذِيرٌ تَرَسِيْنَه رِيَكُ يَ وَاللّٰهُ وَخُودَا عَلٰى لَه سَهَرُ كُلِّ هَهَمُوو شَيْءٍ شَتِيَك

وِكِل سِپَارْدَه پَارِيْزِي چَاوَدِيْرَه (۱۲) اَمَّ يَان يَقُوْلُوْنَ تَهَوَان دَه لِيْن اَقْرَبَه بَه دَرُو هَه لِيْبَه سَتُوَه (قورئان) قُلْ بَلٰى فَاَتُوْا دَه بِيْنِن

بَعَثَر دَه سُوْر سُوْرَه تِي مِثْلِه وهَك وَي مَفْتَرِيْط هَه لَبَه سَتَرَاو وَاَدْعُوْا وَبَانِك بَكَه مَن هَه رَكَه سِيْ اَسْتَطَعْتُمْ تَوَانِيْتَان مِّن لَه

دُون غَه يِرِي اللّٰهُ خُودَا اِنْ تَه گَهَر كُنْتُمْ -ئِيُوَه صٰدِقِيْن رَاسْتِگُوْ(-بووِيْن) (۱۳) فَاَلَمْ جَا تَه گَهَر تَهَوَان نِيْن-

يَسْتَجِيْبُوْا بَه دَه نَك وَوَه لَام (-نه) دَه نَه وه لَكُم بُوْتَان فَاَعْلَمُوْا تَه وه بَزَانن اَنَّمَا تَه وه بَه دَلْنِيَايِي اُنْزِل دَابَه زِيْرَاوَه يَعْلَمُ بَه زَانِيْن وَزَانِسْتِي

اللّٰهُ خُودَا وَاَنْ وَتَه وه ي كَه لَا نِيَه اِلّٰهُ خُودَا وَبَه رَسْتَرَاوِيْ اِلَّا جَكَه لَه هُو تَهو (الله) فَهَلْ ثِيْر ثَايَا اَنْتُمْ ئِيُوَه

مُسْلِمُوْنَ مَلَكَه چ وَمُوسْلِمَان (دَه بِن) (۱۴) مَن تَه وه ي كَان پِيْشْتَر يُرِيْد - اَلْحَيٰوةُ زِيَايِي اَلْدُّنْيَا دُونِيَاي (-دَه يُوِيْسْت)

وَزِيْنَتَهَا وَزِيْنَه ت وَپَازَوَه ي وَي نُوْف بَه تَه وَوَاوِي دَه گَه يِنِيْن اِلَيْهِمْ بُوْيَان ، بُوْلَايَان ، بَه رَهو تَهَوَان ، بَهَوَان

اَعْمَلُهُمْ (پَادَاشْتِي) كَار وَكِرْدَه وه كَانِيَان فِيْهَا تِيَايَا وَهُمْ وَتَهَوَان فِيْهَا لِيْ ، تِيَايَا لَا يَجْنُسُوْنَ هِيْجِيَان لِيْ كَه مَنَاكِرِيْ (۱۵)

اُولٰٓئِكَ تَهَوَان اَلَّذِيْنَ تَهَوَانَهَن لَيْسَ نِيَه لَهُمْ بُوْيَان فِيْ لَه ، لَه نَاو اَلْآخِرَةَ دَوَارُوْژ اِلَّا شَتِيْ جَكَه لَه اَلنَّار نَاگَر

وَحَبِطْ وَپُوْچ وَبُوْش دَه بِن مَّا صَنَعُوْا تَه وه ي رِيْكَ وَپِيْكَ وَدُرُوسْتِيَا نَكِرْدَدَه فِيْهَا تِيَايَا وَبَطْلْ وَپُوْچ بَه تَالَه مَّا تَه وه ي

كَانُوا تَهَوَان پِيْشْتَر يَعْمَلُوْنَ دَه يَانَكِرْد (۱۶) اَفْن تَه وه ي كَان - عَلٰى لَه سَهَر يِنَّة بَه لَكَه دَارِي وَبَه رَچَاوِرُوْني (-بووه) مِّن لَه

رَبِّه پَه رَه رَدِگَارِي وَيَتْلُوْه وَبَه دَوَاي بِيْت شَاهِدْ شَاهِيَه تِيْكَ مِّنْهُ لَه وَي وَمِن وَ لَه قَبْلَه پِيْش تَه وي ش كِتَب نُوْسَرَاو وَكِتَابِي

مُوسٰى (پِيْغَه مَبَهَر) مُوسَا اِمَامَا پِيْشَه وَا وَرَحْمَةً وَبَه زَه پِي وَمِيْهَرَه بَانِي (بوو) اُولٰٓئِكَ تَهَوَان يُؤْمِنُوْنَ بَرُوَا دِيْنِن بِه يِي

وَمَنْ وَهَه رَكَه سِيْ يَكْفُرْ بَرُوَا نَه هِيْنِيْ وَكُوفَرِيْكَات بِه يِي مِّن لَه اَلْاَحْزَاب دَه سَتَه وَگُرُوبَه كَان فَالْنَّارْ ثِيْر نَاگَر

مَوْعِدُهُ بَه لِيْنْدَرَاوِيَه تِي فَلَا تَك جَا - فِيْ لَه مَرِيْةٖ بَارَابِي وَگُومَان (مَه بَه) مِّنْهُ لِيْ اِنَّهٗ بَه دَلْنِيَايِي تَهو اَلْحَقَّ هَه ق وَرَاسْتِي ه مِّن لَه

رَبِّكَ پَه رَه رَدِگَارْت وَلٰكِنْ بَه لَام اَكْثَرُ زُوْرَبَه ي اَلنَّاسْ خَه لَك لَا يُؤْمِنُوْنَ بَرُوَا نَاهِيْنِن (۱۷) وَمَنْ وَكِيْ اَظْلَمْ سَتَه مَكَارْتَرَه

مِنْ لَهُوَى أَقَرَّى به دروځه لیبه ستوه عَلَى له سهر الله خدا كَذِبًا دروځه ك؟! أُولَئِكَ ئهوان يُعْرَضُونَ نیشانده درځنه

عَلَى له سهر رَبِّهِمْ په روه ردگاریان وَيَقُولُ و- الْأَشْهُدُ كوی شایه ته کان (ده لږن) هَؤُلَاءِ ئهوانیځي الَّذِينَ ئهوانه كَذِبُوا دروځانكرد

عَلَى له سهر رَبِّهِمْ په روه ردگاریان. أَلَا لَعْنَةُ دهسا له عنهت و دوور له به زه يِ الله خدا عَلَى بڼته سهر الظَّالِمِينَ سته مكاره كان

(۱۸) الَّذِينَ ئهوانه كى يَصُدُّونَ پيشگري و ريگریده كهن عَنْ له سَبِيلِ ريگي الله خدا وَيَيْغُونَهَا و ده يانه ویت-

عِوَجًا خوار و خيچ (-بیت) وَهُمْ و ئهوان بِالْآخِرَةِ به دواړوژ هُم ئهوان كُفِرُوا كافر و پروانه كهر (۱۹) أُولَئِكَ ئهوان

لَمْ يَكُونُوا - مُعْجِزِينَ په كخه رى دهسه لاتمان (-نه بوينه)) فِي له الْأَرْضِ زهوى وَمَا و- كَان (-نه) بووه هُم بڼه ئهوان مِنْ له

دُون غه رى الله خدا مِنْ (هيچ) أُولِيَاءُ دږست پشتيوانانك ، يُضْعَفُ چه نديجاره و چند قات ده كرى هُم لږيان

الْعَذَابِ عذاب و نه شكه نجه ، مَا كَانُوا ئهوان پيشان- يَسْتَطِيعُونَ (نه) يانده توانى السَّمْعِ بيستن (بكه) وَمَا و- كَانُوا --

يُبْصِرُونَ بينه ر (-نه -- بوون) (۲۰) أُولَئِكَ ئهوانیځي الَّذِينَ ئهوانه خَسِرُوا كه له ده ستیانداوه أَنْفُسَهُمْ گياني خوځيان

وَضَلَّ و بزر بوو عَنْهُمْ لږيان مَا ئهوى كَانُوا پيشان يَفْتَرُونَ به درو هه لیانده به ست (۲۱) لَا جَرَمَ گومانى تيا نيه

أَنَّهُمْ و به دنیایي ئهوان فِي له الْآخِرَةِ دواړوژ دا هُم هه رخوځيانن الْأَخْسَرُونَ خه ساره تمه نديرتين (۲۲) إِنَّ به دنیایي

الَّذِينَ ئهوه (كهس) انه كى ءَامَنُوا برويان هڼاوه وَعَمِلُوا و كړدو يانه الصَّالِحَاتِ كارو كړدوه چاكه كان

وَأَخْبَتُوا و ترسان و ملكه چ بوون و هڼمن بوونه وه به گه رانه وه إِلَى بڼ ، بڼلای رَبِّهِمْ په روه ردگاریان أُولَئِكَ ئهوان

أَصْحَابُ خاوه نه كانى الْجَنَّةِ به هه شت هُم به راستى ئهوان فِيهَا تيايدا خَلِدُونَ ماوه نه هه تا هه تايي (۲۳) مَثَل نمونه كى

الْفَرِيقَيْنِ ئهوه دوو كږمه له كَالْأَعْمَى وهك كوږ وَالْأَصَمَّ و كه رِ وَالْبَصِيرَ و تهواو بينه ر وَالسَّمِيعَ و تهواو بيسهر (وايه) هَلْ ئايا

يَسْتَوِيَان وهك يهك ده بن مَثَلًا نمونه يان؟! أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ئايا بيرناكه نه وه و په ند وه رناگرن؟ (۲۴) وَلَقَدْ و به دنیایي

أَرْسَلْنَا ئيمه ناردمان نُوحًا پيغه مبه ر نوح إِلَى بڼ ، بڼلای قَوْمِهِ قه ومه كه كى إِنِّي (گوڼي) دنیایان من لَكُمْ بڼتان

نَذِيرٌ ترسینه ریک ی مُبِین دیار و ئاشکرا م (۲۵) اُنَ که لَا - تَعْبُدُوا (نه) پهرستن إِلَّا شتی جگه له اَللّٰهُ اِنِّی به دنیایی من

أَخَافُ نه ترسم عَلَیْکُمْ بۆ سه رتان ، له سه رتان عَذَابُ عه زاب و نه شکه نجه ی یَوْمَ رۆژیکی اَلِیم زۆر به ژان و ئازار (۲۶)

فَقَالَ جا گووتیان اَمَلًا پیاوماقوله کانیاں اَلَّذِینَ نه وانه ی کَفَرُوا کوفریانکرد و بی برابوون مِنْ له قَوْمِهِ قه ومه که ی

مَا نَزَلَ نَاتبینین شتی بی إِلَّا جگه له بَشَرًا مروّفیک مَثَلًا وهک خوْمان وَمَا ونا نَزَلَ بینین اَتَّبِعْک دوات که وتبی

إِلَّا کهس جگه له اَلَّذِینَ نه وانه ی هُمْ (به راستی) اَرَادِلْنَا بی بایه خترینمانن بَادِی کال اَلرَّأِی فام ن وَمَا و- نَزَلَ بینین

لَكُمْ بۆتان هه بی عَلَيْنَا به سه رماندا مِنْ (هیچ) فَضْلُ چاکه ی بَلْ به لکو نَظُنُّکُمْ واتان تیده گه یں کَذِبِین درۆزن بن (۲۷)

قَالَ گوئی یَقُومُ نه ی قهومی خوْم اَرَأَیْتُمْ بینیوتانه و تیراماون اِنْ نه گهر کُنْتَ مِنْ عَلٰی له سه ر-

یَبْنَةُ به لگه داری و بهرچاوری (بووبم) مِنْ له رَبِّ پهره ردیگارم هوه وَاَتَانِی و پیدابم رَحْمَةً به زه ی و میهره بانی مِنْ له

عِنْدِهِ لایه ن خویه وه فَعَمِیْتَ جا نابینا بن عَلَیْکُمْ له راستیدا اَنْزَلِمُکُمْهَا ئایا به ملتان وه بکه یں وَاَنْتُمْ له کاتی ئیوه خوْتان هَا لَو ی

کَرِهُونَ ناحه ز بن (۲۸) وَیَقُومُ و نه ی قهومی خوْم لَا - اَسْأَلُکُمْ داوا (-نا) که م عَلَیْهِ له سه ری مَالًا (هیچ) مال و پاره ییک

اِنْ - اَجْرِي پاداشتم (-له سه ر کهس نه) إِلَّا جگه له عَلٰی لای اَللّٰهُ خودا وَمَا وهه رگیز- اَنَا مِنْ بِطَارِدِ ده ر (-نا) که م

اَلَّذِینَ نه و (کهس) انه ی اٰمَنُوا بروایان هیناوه اِنَّهُمْ به دنیایی نه وان مَلُؤُوا گه یشته ن به رَبِّهِم پهره ردگاریان وَلٰكِنِّی به لام من

اَرْنٰکُمْ ده تانبینم قَوْمًا قه ومیکن تَجْهَلُونَ نه زانن و نه فامی ده که ن (۲۹) وَیَقُومُ و نه ی قهومی خوْم مَنْ کِی

یَنْصُرُنِی سه رم ده خات مِنْ له راست اَللّٰهُ خودا اِنْ نه گهر طَرَدْتَهُمْ نه وان ده ربکه م؟!

اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ئایا بیرناکه نه وه و په ند وه رناگرن؟! (۳۰) وَلَا اَقُولُ و نالیم لَكُمْ پیتان عِنْدِی لای منه

خَزَائِنَ گه نجینه و خه زینه کانی اَللّٰهُ خودا وَلَا اَعْلَمُ و نازانم اَلْغِیْبَ غه یب و په نهانی و شاراوه کان وَلَا اَقُولُ و نالیم

اِنِّی به دنیایی من مَلَكٌ فریشته یه کم وَلَا اَقُولُ و نالیم لِّلَّذِینَ به نه وانه ی تَزَدِرِی به که م دینه به ر اَعِیْنُکُمْ چاوه کاننان

لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا مِنْ خَيْرِ (يَك) ، اللَّهُ خودا خَيْرًا چاكه و خير (يَك) ، اللَّهُ خودا (خوى) اَعْلَمَ زانتر و ناگدارتره بِمَا بهوى فِي له

أَنْفُسِهِمْ نهفس و زاتى ئەوان دايه إِنِّي بهدنيايى من إِذَا ئەگەر وا بکهَم لِمَنْ هەر له الظَّالِمِينَ ستهمکاره کانم (۳۱) قَالُوا گوتیان

يُنوح ئەى نوح قَدْ بهراستی جَدَلْنَا دههدهمتهکرد لهگهلمان فَأَكْثَرْتَ و زور دريژهتدابە جَدَلْنَا دههدهمتهکردنت لهگهلمان

فَأْتِيَا ده بۆمان بهينه بِمَا ئەوى تَعِدُنَا بهلنيمان پيدهدهى إِنْ ئەگەر كُنْتَ تۆ- مِنْ له الصَّادِقِينَ راستگوکان (-بووى) (۳۲)

قال گوتى إِنَّمَا لهراستيدا تهها يَأْتِيَكُمْ - به اللَّهُ خودا (-دهينهى) إِنْ ئەگەر شَاءَ ئەو ويستبى وَمَا و - أَنْتُمْ ئيوه

بِمَعْجَزِينَ لهدهستههرچوو و قوتاربوو (-نين) (۳۳) وَلَا يَنْفَعُكُمْ و سودتان پينگاهيه نى نَصْحِي ئامۆزگارى من إِنْ ئەگەر

أَرَدْتَ بهموى أَنْ كه أَنْصَحَ ئامۆزگارى بکهَم لَكُمْ بۆتان إِنْ ئەگەر كَانَ اللَّهُ خودا يُرِيدَ بيهويت أَنْ كه

يُغَيِّرُكُمْ بىتان ليڭگۆرى هُو هەر ئەوه رَبُّكُمْ پهروهردیگارتان وَإِلَّهِ و هەر بۆلاى ئەو تَرْجَعُونَ دهگيردرينهوه (۳۴) أَمْ يَنْ

يَقُولُونَ ئەوان دهلنن أَقْرَبَهُ بهدرووههليهستهوه! قُلْ بلى إِنْ ئەگەر أَقْرَبْتَهُ بهدرو ههلمبهستهوه فَعَلَى ئەوه له سهَر خۆمه

إِجْرَامِي تاوانى خۆم وَأَنَا و من بَرِيءٌ پاكانه کارم مِمَّا لهوى تُجْرِمُونَ ئيوه تاوانکاری دهکهَن (۳۵) وَأَوْحِي و سرووشکرا

إِلَى بۆ نوح (پينغهمبهَر) نوح أَنَّهُ بهدنيايى لَنْ يُؤْمِنَ هەرگيز بروا ناهيئى مِنْ له قَوْمِكَ قهومه کهَت إِلَّا (کهسيتر) جگهله

مَنْ ئەوى قَدْ تائستتا ءَامَنَ بروای هيناوه فَلَا تَبْتَئِسْ جا خهَم وخهفەت مهخو بِمَا بهوى كَانُوا ئەوان پيشان يَفْعَلُونَ دهيانکرد

(۳۶) وَأَصْنَع و درووست بکه أَلْفُكَ کهشتيه که بِأَعْيُنِنَا لهژيرچاووديرى ئيمه وَوَحِينَا و وهى و سروشى ئيمه

وَلَا تُخْطِبْنِي و ووتارم لهگهَل مه که فِي دهبراهى الَّذِينَ ئەوانهى ظَلَمُوا زولم و ستهميانکرد إِنَّهُمْ بهدنيايى ئەوان

مُغْرَقُونَ نوقمکراون (۳۷) وَيَصْنَع و درووست دهکا أَلْفُكَ کهشتيه که وَكَلَّمَا و هەر جارى مَرَّ تپهبرى عَلَيْهِ بهلاى

مَلَأَ پياوماقولاى مِّن له قَوْمِهِ قهومه کهى سَخِرُوا گالتهيان کرد مِنْهُ يى ، قَالَ گوتى إِنْ ئەگەر تَسَخَرُوا گالتهبکهَن

مِنَّا به ئيمه وه فَإِنَّا ئەوه ئيمه نَسَخَرْ گالتهده کهيين مِنْكُمْ پيتان كَمَا هەرچون تَسَخَرُونَ ئيوه گالتهده کهَن (۳۸)

فَسَوْفَ جَا لَهَادَاتُوو تَعْلُوْن دَه زَانَن مَن كِي يَأْتِيَه بُوِي دِيْت عَذَابْ عَه زَاب وَئَه شَكَه نَجَه يِيك يُخْرِيه رِي سَوَاي دَه كَات

وَيَحِلْ وَ دِيْتَه عَلِيَه سَه رِي عَذَابْ عَه زَاب وَئَه شَكَه نَجَه يِيكِي مُقِيمْ بَه رَدَه وَاَم (۳۹) حَتَّى هَه تَا إِذَا كَاتِي جَاءَ هَات

أَمْرُنَا فَهَرْمَانِي ئِيْمَه وَفَارْ وَ بَه تَه وَژْم هَه لَقُولَا اَلْتَّوْر تَه دَنُوور قُلْنَا وَتْمَان اَحْمِلْ اَحْمِلْ فِيْهَا لِي ، تِيَايْدَا مَن لَه كُلْ هَه مَوو

زَوْجِيْن جَووْتِيَك اَثْنِيْن دَوَان وَاَهْلَكَ وَ كَهَس وَ كَارَه كَهَت اِلَّا غَه رِي مَن تَه وَهِي سَبَقْ لَه پِيْشَا هَات عَلِيَه بَه سَه رِي ، لَه سَه رِي

اَلْقَوْلْ قَسَه كَه وَ مَن وَ تَه وَهِيْش اَمَّنْ بَرَوَاي هِيْنَا وَمَا وَ - اَمَّنْ بَرَوَاي (-نَه) هِيْنَا وَهِيْ مَعَهُ لَه گَه لْ تَهو اِلَّا جَغَه لَه قَلِيْلْ كَه مِيَك

(۴۰) وَقَالَ وَ گوْتِي اَرْكَبُوا سَوَارِيْن فِيْهَا لِي ، تِيَايْدَا بِسْمْ بَه نَاوِي اَللّٰهُ خُودَا مَجْرِبَهَا بَه رِيْخَه رِي

وَمَرْسَهَا وَ جِيْگِرْكَار وَ گِرْسِيْنَه رَه وَهِي اِنْ بَه رَاسْتِي رِيْ پَه رَه رَدِيْگَارَم لَغُفُوْر هَه رِ زُوْر لِيْبوْر دَهِي

رَّحِيْمٌ تَه وَپَه رِي مِيْهَرَه بَان وَبَه بَه زَهِيْيه (۴۱) وَهِي وَ تَهو تَجْرِيْ دَه گُوزَه رِيْ بِهْمْ بَه وَانَه وَهِي فِي لَه ، لَه نَاوِ مَوْجْ شَه پُوْلِيْكِي

كَالْجِبَالِ وَهَك كِيُو وَنَادَى وَ بَانْگِي كَرْد نُوحْ (پِيْغَه مَبَهَر) نُوْحْ اَبْنُهُ كُورَه كَهِي وَكَانَ وَ تَهو- فِي لَه ، لَه نَاوِ

مَعْرَلْ دَابِرَاوِي (-بوو) يِنِيْ تَهِي كُورِي خُوْم اَرْكَبْ سَوَارِيْه مَعْنَا لَه گَه لْمَان وَ لَا تَكُنْ وَ - مَعَ لَه گَه لْ

اَلْكُفْرِيْن كَاْفِرَه كَان (-مَه بَه) (۴۲) قَالَ گوْتِي سَاوِيْ وَ پَه نَادَه بَهْم اِلَى بُو ، بُوْلَاي جَبَلْ چِيَايَه ك يَعْصِيْنِي تَه وَاو بَمِپَارِيْزِيْ

مِن لَه اَلْمَاءِ ثَاوَه كَه قَالَ (نُوْح) گوْتِي لَاعَاصِمِ پَارِيْزِرَاو نِيْيه اَلْيَوْمِ ئِيْمِرُوْ مَن لَه اَمْرْ فَهَرْمَانِي اَللّٰهُ خُودَا اِلَّا مَه گَه ر

مَن كَه سِي رَّحِمِ رُوْحِي پِيْكَرَايْ وَ حَالَ وَ نِيُوْبِرِي كَرْد يِيْنَهْمَا لَه نِيُوَانِيَاْنَه اَلْمَوْجْ شَه پُوْل فَكَانَ ئِيْتَر- مَن لَه

اَلْمُغْرَقِيْن خَنْكِيْرَاوَان (-بوو) (۴۳) وَقِيلَ وَ گوْتِرَا يَارْضْ تَهِي خَاك وَ زَهَوِي اَبْلِيْ قُووْت بَدَه وَهِي مَاءُكَ ثَاوَه كَه ت

وَسَمَاءَ وَ تَهِي ئَاْسْمَان اَقْلِيْ هَه لْبِكَه وَ بَه رَزْبِيْه وَهِي وَ وَازِيْنَه وَغِيْضْ وَ وِيَك هَاتَه وَهِي وَ كَهْم بُوُوِيْه وَهِي اَلْمَاءِ ثَاوَه ك

وَقَضِيْ وَ تَه وَاو بُوو بَرَايَه وَهِي اَلْأَمْرْ كَار وَفَه رْمَانَه كَه وَاسْتَوَتْ وَ جِيْگِر بُوو عَلَيْ لَه سَه ر اَلْجُوْدِيْ (كِيُوِي) جُووْدِي وَ قِيلَ وَ گوْتِرَا

بُعْدَا دُووَرِي بِي لِّلْقَوْمِ بُو تَه وَفَه وَمَهِي اَلظَّالِمِيْن سَتَه مَكَارَن (۴۴) وَنَادَى وَ بَانْگِي كَرْد نُوحْ (پِيْغَه مَبَهَر) نُوْحْ

رَبُّهُ پوره‌دگاری خوځی فَقَالَ جا گوټی رَبَّ ئه‌ی پوره‌ردیگارم إِنَّ به‌راستی أَبْنِی کوربه‌که‌م مِنْ له أَهْلِي که‌س و کارمه

وَأَنْ و بېگومان وَعَدَكَ به‌لینی تُو الْحَقُّ هه‌ق و راستیه وَأَنْت و تُو أَحْكَم کارزانتړینی الْحَكِيمین حوکمکارانی (٤٥)

قَالَ (خودا) فه‌مووی: يُنوح ئه‌ی نوح إِنَّهُ به‌دُنْیایی ئه‌و لَیْس - مِنْ له أَهْلِكَ که‌س و کارت (-نییه) إِنَّهُ به‌دُنْیایی ئه‌وه

عَمَل کارنکی غَیْر - صَلَاح چاک (-نییه) فَلَا تَسْتَنْ جا پرسیارم لیمه‌که و داوام لیمه‌که مَالِیس ئه‌وه‌ی- لَكَ بُوْتُو (-نییه) بِهِ یی

عِلْم زانست و زانیاریک إِنِّی دُنْیابه‌مِنْ أَعْظَم توموژگاریت ده‌که‌م أَنْ نه‌که‌ی تَكُون - مِنْ له

الْجَاهِلِین جاهیل و نه‌فامه‌کان (-بیت) (٤٦) قَالَ گوټی: رَبَّ پوره‌ردیگار و خاوه‌نم إِنِّی به‌دُنْیایی مِنْ أَعُوذ په‌نا ده‌به‌م

بِكَ بُو تُو أَنْ که أَسْأَلْک پرسیارکه‌م و داوابکه‌م له تُو مَالِیس ئه‌وه‌ی- لِي بَوْم (-نییه) بِهِ یی عِلْم زانست و زانیاریک

وَالْأ و ئه‌گهر- تَغْفِرْ خُوش (-نه) بِي لَیْم وَتَرْحَمْنِی و به‌زه‌بیت نِی و ره‌حمم پِی (-نه) که‌ی أَكُن - مِنْ له

الْخَسِرِین خه‌ساره‌تمه‌ند و دوړاوه‌کان (-ده‌بم) (٤٧) قِيلَ گوټرا يُنوح ئه‌ی نوح أَهْبِط دابه‌زه بِسَلِّمْ به‌ ئاشتی و ئارامی

مِنَّا له ئیمه‌وه وَبَرَکَاتٍ و جوړه‌ها خیر و بیر عَلَیْک له‌سه‌رت ، به‌سه‌رت ، لَوْسه‌رت وَ عَلَی له‌سه‌ر أُمَم گه‌لانیک مِّنْ له‌وه‌ی

مَعَك له‌گه‌ل تون وَأُمَم و گه‌لانیک سَمِعْتَهُمْ رابواردنیان پنده‌ده‌ین ثُمَّ پاشان یَسْمَعُ پینان ده‌که‌وئیت مِنَّا له ئیمه‌وه

عَذَاب عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی أَلِیم زور به‌ ئازار (٤٨) تِلْک ئه‌وه مِنْ له أَنْبَاء هه‌واله‌گرنگه‌کانی

الْغَیْب غه‌یب و په‌نهانی ونادیاره‌کانه نُوحِیَّا سروش و وه‌ی ده‌که‌ین إِلَیْک بُوْتُو مَا كُنْتَ تُو- تَعْلَمُهَا (-نه) تده‌زانی أَنْت (نه) تُو

وَلَا قَوْمُک و نه‌قه‌ومه‌که‌شت مِنْ له قَبْل پېش هَذَا ئه‌وه فَاصْبِرْ جا ئارامبگه‌ره و خوړاگره إِنَّ به‌دُنْیایی الْعُقَبَة ئاکام و سه‌رئه‌نجام

لِلْمُتَّقِین بُو له‌خوداترس و پارټیزکارانه (٤٩) وَإِلَی و (ناردمان) بُو عَادِ (قه‌ومی) عاد أَخَاهُم براکه‌یان هُودَا (پتغه‌مبه‌ر) هوود

قَالَ گوټی يَقُوم ئه‌ی قه‌ومی خومْ أَعْبُدُوا بپه‌رستن الله خدا مَا لَكُمْ بُوْتان نییه مِنْ (هیچ) إِلَه خوداو په‌رستراونیک

غَیْرُهُ جگه‌له‌و إِنْ - أَنْتُمْ ئیوه إِلَّا جگه‌له مُفْتَرُونَ دروځه‌نېسه‌ته (شټی تر -نینه) (٥٠) يَقُوم ئه‌ی قه‌ومی خومْ لَا نا

أَسْأَلُكُمْ دَاوَا(نَا) كَهَم عَلَيْهِ لَه سَهَرِي أَجْرًا پاداشت و دهستحقِي إِن - أَجْرِي پاداشتم (-نيه) إِلَّا جگه عَلَى لَه سَهَرِ الَّذِي نَهْوِي

فَطَرَنِي نَيْمِي خولقاندوه أَفَلَا تَعْقُلُونَ نَايا تينناگه و پينناگه (٥١) وَيَقُومُ و نهي قهومي خوم

أَسْتَغْفِرُوا دَاوَاي لِيخوشبوون بکهن له رَبِّكُمْ پهروهردیگارتان ثُمَّ پاشان تَوْبًا توبه بکهن و بگهړینهوه إِلَيْهِ بُو لای نهو

يُرْسِلُ (نهوسا) نهو دهنپړي أَلَسَّمَآءُ ئاسمان عَلَيْكُمْ بهسهرتان ، لهسهرتان ، بُو سهرتان مَدْرَارًا پر باران

وَيَزِدْكُمْ و زياد دهکات بۆتان قُوَّةً هيز و توانايهک إِلَى بُو قُوَّتَكُمْ هيز و تواناتان وَلَا تَوَلَّوْا و پشت مهکهن مَجْرِمِينَ تاوانکارانه

(٥٢) قَالُوا گوتيان يَهُودُ نهی هوود مَا جِئْتَنَا نهتهيناوه بۆمان بَيِّنَةً بهلگهيهکي ديار و ئاشکرا وَمَا و- نَحْنُ نَيْمِهِش

بِتَارِكِي واز(-نا) هينين له ءَالِهَتِنَا پهريسترو و خوداکانمان عَنْ لَه سَهَرِ قَوْلِكَ قسهی تو وَمَا و- نَحْنُ نَيْمِه لَک بۆتو

بِمُؤْمِنِينَ باوهردار (-نين) (٥٣) إِنْ نَا نَقُولُ (نَا) لَّيْنِ إِلَّا شَيْ جگهلهوهی اَعْتَرَاكَ پينانگه ياندووی (دهستيان ليوه شانندووی)

بَعْضُ ههنديک له ءَالِهَتِنَا پهريسترو و خوداکانمان بِسُوءٍ بهخراپه قَالَ گوټي اِنِّي بهدننيابي من اُشْهَدُ ئهکهم به شايهت اَللّٰهُ خودا

وَأَشْهَدُوا و خوم شايهتي ددهم اَنِّي بهدننيابي من بَرِيءٌ پاکانهکارم مِمَّا لهوهی تُشْرِكُونَ هاوهل دادهنين (بو خودا) (٥٤) مِنْ -

دُونِهِ بيجگه (-له) و فَكِيدُونِي نيتير پيلانم بو دابريزن جَمِيعًا ههمووتان ثُمَّ نينجا لَا تُنْظِرُونَ مؤلهتم پيمهدهن (چي دهکهن بيکهن!)

(٥٥) اِنِّي بهدننيابي من تَوَكَّلْتُ پشتم بهست و متمانهم کرده عَلَى سَهَرِ اَللّٰهُ خوداي رَبِّي پهروهردیگارم

وَرَبِّكُمْ و پهروهردیگارتان مَا نيه مِنْ (هيچ) دَابَّةٌ زيندهوهري إِلَّا ثِيْلًا هُوَ نهو ءَاخِذٌ جلهوی گرتووه بِنَاصِيَتَيْهَا به نيوجهواني

إِنَّ بهدننيابي رَبِّي پهروهردیگارم عَلَى لَه سَهَرِ صِرْطٌ شا ريگاييکي مُسْتَقِيم راست و رهوان (٥٦) فَإِنْ جَا ئهگهر

تَوَلَّوْا پشتيان تیکرد فَقَدْ نهوه بهدننيابي اَبْلَغْتُكُمْ پيم راگهيانندن مَا نهوهی اُرْسِلْتُ من ههناردراوم بِهِ يَيِّ إِلَيْكُمْ بۆتان

وَيَسْتَخْلِفُ و جينشين دهکات رَبِّي پهروهردیگارم قَوْمًا قهومي غَيْرُكُمْ غهيري ئيوه وَلَا تَضُرُّوهُ و زيان ناگهيهنن يي

شَيْئًا هيچ شئي إِنْ بهدننيابي رَبِّي پهروهردیگارم عَلَى لَه سَهَرِ كُلِّ ههموو شَيْءٍ شئي حَفِیْظٌ پاريزره (٥٧) وَلَمَّا جَا کاتي

جاء هات **أَمْرُنَا** فهرماني ئيمه **نَجِينَا** دهربازمانکرد **هُودَا** (پيغه مبهري) هوود **وَالَّذِينَ** ئهو(كهس) انهى **ءَامَنُوا** بپروايان هينا

مَعَهُ له گهل ئهو **بِرَحْمَةٍ** به رحمت و به زهبي **مِنَّا** له لايهن خو مانه وه **وَنَجِيهِمْ** و پرگارمانکردن **مِّنْ** له

عَذَابٍ عه زاب و نه شكه نجه يه كي **غَلِيظٍ** زير و تووند **(٥٨)** **وَتِلْكَ** و ئه وه **عَادٌ** (قهومي) عاد **بِحَدُّوا** ئينكاري و كوفريانکرد

بِأَيِّ به ئايه ته كاني **رَبِّهِمْ** پهروه ردگاريان **وَعَصَوَا** و سه رپيچيانکرد له **رُسُلَهُ** پيغه مبهريه كاني **وَاتَّبَعُوا** و كهوتنه دواي

أَمْرٍ فهريمان و كاري **كُلِّ** هه موو **جَبَّارٍ** ناچار كاري **عَنِيدٍ** سهركه شي ملهوړ **(٥٩)** **وَاتَّبَعُوا** و به دوايان خرا **فِي** له **هَذِهِ** ئهو

الدُّنْيَا دونيايه **لَعْنَةُ** نه فره تي **وَيَوْمٍ** و روژي **الْقِيَمَةِ** قيامهت و زيندوو بوونه وهش ، **أَلَّا** ده بزنان **إِنَّ** به دننيابي **عَادًا** قهومي عاد

كَفَرُوا كوفريانکرد و بې پروا بوون به **رَبِّهِمْ** پهروه ردگاريان **أَلَا بُعْدًا** ده با دووري بېت **لِعَادٍ** بؤ عاد **قَوْمٍ** قهومي **هُودٍ** (پيغه مبهري) هوود

(٦٠) **وَالِيٍّ** و بؤ **ثُمُودٍ** (قهومي) ئه موود **أَخَاهُمْ** براكه يان **صَلِحًا** كاري چاك و به چاكي **قَالَ** گوته **يَقُومُ** ئه ي قهومي خوّم

أَعْبُدُوا بپه رستن **اللَّهُ** خدا **مَا لَكُمْ** بو تان نيه **مِّنْ** (هيج) **إِلَّهِ** خدا و په رستراوئيك **غَيْرُهُ** جگه له و **هُوَ** ئهو

أَنْشَأْتُمْ پيكي هينا وه و دروستي كروون **مِّنْ** له **الْأَرْضِ** زهوي **وَأَسْتَعْمَرْتُمْ** و ئيوه ي كرده به ئاوه دانكه ره وه **فِيهَا** تيايدا

فَاسْتَغْفِرُوا جا داواي ليخوش بوون بكه ن لي **ثُمَّ** پاشان **تُوبُوا** توبه بكه ن و بگه رپينه وه **إِلَيْهِ** بؤي **إِنَّ** به دننيابي **رَبِّي** پهروه رديگارم

قَرِيبٌ نزيك يكي **مُجِيبٌ** وه لامده ره وه يه **(٦١)** **قَالُوا** گوته يان **يُصْلِحُ** ئه ي صالح **قَدْ** به دننيابي **كُنْتُ** تۆ- **فِينَا** له ناومان

مَرْجُواً جي ئوميد (-بووي) **قَبْلَ** پيش **هَذَا** هَذَا **أَتَيْنَا** ئايا قه ده غه ده كه ي ليمان **أَنْ** كه **نَعْبُدُ** بپه رستين

مَا يَعْبُدُ ئه وه ي ده ي په رست **ءَابَاؤُنَا** باب و باپيرانمان **وَأَنَّا** و به دننيابي ئيمه **لَفِي** هه ر له **شَكٍّ** گومان و راپاييكي **مِمَّا** له وه ي

تَدْعُونَا ئيمه بانگ ده كه ي **إِلَيْهِ** بؤ لاي **مُرِيبٍ** پرله دوودلي و گومان **(٦٢)** **قَالَ** گوته **يَقُومُ** ئه ي قهومي خوّم

أَرَأَيْتُمْ بينيوتانه و تيراماون **إِنْ** ئه گه ر **كُنْتُ** - **عَلَى** له سه ر **بَيْنَةَ** به لگه داري و به رچاوړوئي (-بوويم) **مِّنْ** له **رَبِّي** پهروه رديگارم

وَأَتَيْنِي و پييدايم **مِنْهُ** له لايهن خو يه وه **رَحْمَةً** به زهبي و ميهره بانيه ك **فَمَنْ** جا كي **يَنْصُرُنِي** سه رم ده خات **مِنْ** له **اللَّهُ** خدا

إِنْ تَهْجُرْ عَصِيَّتَهُ سَهْرَ بَيْحَى لَيْبِكُمْ فَمَا جَا- تَزِيدُونِي ثِيَوَهُ بَوْمَ زِيَادٍ (-نا) كَهَنَ غَيْرَ جَهْلَهُ ، غَيْرِي تَحْسِيرَ خَه سَارَه تَمَه نَدَكْرَدَن

(٦٣) وَيَقُومُ وَتَهَى قَهْوَى خَوْمَ هَذِهِ تَهْوَه نَاقَةَ حَوْشَتَرَى اللَّهِ خُودَايَه لَكُمُ بَوْتَانِ ءَايَةَ نِيْشَانَه يَه كِي گَه وَرَه يَه

فَذَرُوهَا جَا وَازِي لَيْبِنَن تَأْكُلُ بَخَوَاتِ فِيْ لَه اَرْضُ زَهْوَى اللَّهِ خُودَا وَلَا تَمْسُوهَا وَدَه سَتِي لَيْمَه دَهَن بِسُوءَ بَه خِرَاطَه

فَيَأْخُذُكُمْ تَهْوَسَا دَه تَانْگَرَتِ عَذَابٌ عَه زَاب وَتَه شَكَه نَجَه يِيْكَى قَرِيْبٌ نَزِيْكَ (٦٤) فَعَقَرُوهَا ثِيَتَر سَه رِيَانَبَرِي

فَقَالَ تَهْوَه بَوو گَوُوْتِي تَمَتَّعُوا دَه رَابُوِيْن فِيْ لَه نَاو دَارِكُمُ مَالَه كَانَتَانِ ثَلَاثَةُ سَيِّ اَيَّامَ رَوْژَانِ يَ ذَلِكَ تَهْوِيَانِ وَعَدَ بَه لَيْبِنِيْكَى غَيْرَ-

مَكْذُوْبٌ بَه دَرُوْخَرَاو (-نِه) (٦٥) فَلَهَا جَا كَاتِيْ جَاءَ هَاتِ اَمْرُنَا فَهَرْمَانِيْ ثِيْمَه نَحْيِنَا دَه رِيَا زَمَانَكْرَدَ صَالِحًا (بِيْغَه مَبَهَر) صَالِح

وَالَّذِيْنَ تَهْو (كَه س) اَنَهِيْ ءَامَنُوا بِرَوَايَانِ هِيْنَا مَعَهُ لَه گَه لَ تَهْو بِرَحْمَةٍ بَه رَه حَمَه ت وَبَه زَهِيْ مَنَا لَه ثِيْمَه وَه وَمِنْ لَه

خِزْيِ شَهْرَمَه زَارِي وَرِيْسَوَايِي يَوْمِيْذِ تَهْوَرُوْژَه اِنَّ بَه دَنْئِيَايِي رَبَّكَ پَه رَوَه رَدِيْگَارَتِ هُوَ هَه رَخُوِيْ اَلْقَوِيْ بَه هِيْزَر وَتَوَانَايِ تَهْوَاوِيْ

اَلْعَزِيْزِ تَهْو پَه رِيْ دَه سَه لَا تَدَارِيْ بِالْاَدَه سَتَه (٦٦) وَاَخَذَ وَگَرْتِي وَبَرْدِيْ اَلَّذِيْنَ تَهْوَانَهِيْ ظَلَمُوا سَتَه مَكَارِيَانَكْرَدَ

اَلصَّيْحَةِ زَرَمَه وَهَاوَارَه گَه وَرَه كَه فَاَصْبَحُوا ثِيَتَر وَايَا نَلِيْهَاتِ فِيْ لَه ، لَه نَاو دِيْرِهِمْ زَيْدَ وَ مَالَه كَانِيَانِ

جُنْمِيْن كَهْوَتَن بَه سَه رِچُوْكَانِ (مَرْدَن) (٦٧) كَانْ هَه رَوَه كَ بَلِيْ لَر هَه رَگِيْز- يَغْنَوَا جِيْگِيْر وَ نِيْشَتَه جِيْ (-نَه) بَوُوْبَن فَيَا تِيَايِدَايَه

اَلَا دَه بَزَانَن اِنَّ بَه دَنْئِيَايِي تُمُوْدَا تُمُوْدَا كَفَرُوا كُوفَرِيَا نَكْرَدَ وَ بِيْ بِرَوَابُوُونِ بَه رَبَّهُمْ پَه رَوَه رَدِيْگَارِيَانِ اَلْاَبْعَدَا دَه بَا دَوُوْرِيْ بَيْتِ

تُمُوْدَ (قَهْوِيْ) تَهْمُوُوْدَ (٦٨) وَلَقَدْ وَبَه دَنْئِيَايِي جَاءَتْ هِيْنَاي- رُسُلْنَا نِيْرَدَرَاوَه كَانَمَانِ (-بُوْ) اِبْرَاهِيْمَ (بِيْغَه مَبَهَر) ثِيِيْرَاهِيْمَ

بِالْبَشَرِيْ مَرْگِيْنِيْ قَالُوا گَوْتِيَانِ سَلَامًا سَه لَامُو لِيْئِيْ قَالَ گَوْتِيْ سَلَامٌ فَمَا جَا- لَبَثَ هَه نَدَه يَ بِيْ (-نَه) چَوُو اَنْ كَه

جَاءَ هِيْنَايِ بِيْجَلِيْ چِيْلِيْكَى حَنِيدٌ قَه لَهْو (٦٩) فَلَهَا جَا كَاتِيْ رَءَا بِيْنِيْ اَيْدِيْهِمْ دَه سَتَه كَانِيَانِ لَا تَصِلُ دَرِيْژَانَكْرِيْ وَ نَاگَاتِ

اِلَيْهِ بُوْ لَايِ تَهْو (خَوَارَدَنَه) نَكْرَهُمْ نَامُوْ دَه رَكَهْوَتَن بُوِيْ وَاَوْجَسَ وَ سَامْگِيْرِيُوُو مِنْهُمْ لَهْوَانِ خِيْفَةً (بَه) تَرَسِيْكَى نَادِيَا ر قَالُوا گَوْتِيَانِ

لَا تَخَفْ مَه تَرَسَه اِنَّا (بِيْگُوْمَانِ ، بَه دَنْئِيَايِي) ثِيْمَه اُرْسَلْنَا نِيْرَدَرَايِن اِلَايِ بُوْ ، بُوْلَايِ قَوْمَ قَهْوِيْ لُوْطَ (بِيْغَه مَبَهَر) لُوُوْطَ (٧٠)

وَأَمْرًا لَهُ وَخِزَانَهُ كَيْ (ئىبراهيم) قَائِمَةً وَهَسْتَاو بُوو فَضَحَكَتْ ئِيتَر بَيْكَه نَى فَبَشَّرْنَاهَا ئهوه بُوو مَرْگِينِيْمَان يِيْ دَا

يَا إِسْحَاقُ بِهِ ئِيسْحَاقُ (ناوى پيغه مبهريكه) وَمِنْ وَ لَه وَرَاءَ دَوَاى إِسْحَاقُ ئِيسْحَاقِيش (ناوى پيغه مبهريكه) يَعْقُوبُ يَهْ عَقُوبُ (۷۱)

قَالَتْ گوتى يُوَيْلَتِي ئهيه رُو (ئهيهوار) ءَالِدٍ مِنْ مَنَالِمِ دَهِي!!! وَأَنَا لَهُ كَاتِي مِنْ عَجُوزٍ پيرِزَنِيكَم وَهَذَا وَ ئهوش بَعْلِي مېردم

شَيْخًا پيرهمېردىك ه إِنَّ بَه رَاسَتِي هَذَا ئهوه لَشَيْءٍ هَهَر شَتِيكِي عَجِيبٌ زُور سَه رَسُوپَه يَنَه رَه (۷۲) قَالُوا گوتيان

أَتَعْجَبِينَ تُو سَه رَت سُوپَه مِيئِي مِنْ لَه أَمْرٍ فَهَرْمَان وَكَارِي اللَّهُ خُودَا؟! رَحْمَتٍ رَهْمَت وَ بَه زَهِي اللَّهُ خُودَا

وَبَرَكَتُهُ وَ بَه رَه كَه ت وَ پَرَفَه رِي بِيَّتْ عَلَيْكُمْ بَه سَه رَتَان ، بُو سَه رَتَان أَهْلٌ خَه لَكِي أَلَيْتَ ئهوما له إِنَّهُ بَه دَنِيَايِي ئهوه

حَمِيدٌ زُور سُوپَا سَكِرَاوِي حَمِيدٌ زُور بَه رَزُوو پِرُو زَه (۷۳) فَلَمَّا جَا كَاتِي ذَهَبَ رُؤِيشَتْ عَنْ لَه ، لِي إِبراهيم (پيغه مبهريكه) ئِبراهيم

الرَّوْعِ تَرَس وَ سَامَكِرِي وَجَاءَتْهُ وَ بُوِي هَاتِ الْبُشْرَى مَرْگِينِي يَجِدُنَا دَه سَتِيكِر دَه گَفَتُوو گُو فِي دَه رِبَارَهِي قَوْمٌ قَه وِي

لُوطٍ (پيغه مبهريكه) لُوط (۷۴) إِنَّ بَه دَنِيَايِي إِبراهيم (پيغه مبهريكه) ئِبراهيم لَحْلِيم هَهَر زُور نَه رَم وَ نِيَان وَ بَه ئَارَام أَوْه بَه ئَاهَه ئَاه

مُنِيبٌ وَ زُور تَوْبَه كَار وَ گَه پَاوه بُوو بُوو (۷۵) يَا إِبراهيم ئهئى ئِبراهيم أَعْرِضْ پِشْت تِيكَه وَ وَازِينَه عَنْ لَه هَذَا ئَهْم (مونا قه شه)

إِنَّهُ بَه دَنِيَايِي قَدْ ئهوه ته جَاءَ هَاتِ أَمْرٍ فَهَرْمَانِي رَبِّكَ پَه روه رَدِيگَارَت وَإِنَّهُمْ وَ بِيگُومَان ئهوان ءَاتِيهِمْ بُوِيَان دِي

عَذَابٌ عَه زَاب وَ ئه شَكَه نَجَه يَه كِي غَيْرَ نَه مَرْدُودٍ (نه) گَبِر دَرَاوه (۷۶) وَلَمَّا جَا كَاتِي جَاءَتْ هَاتِ رُسُلُنَا نِير دَرَاوه كَانْمَان (-بُو)

لُوطًا (پيغه مبهريكه) لُوط سِيءَ تِيكچُوو بِهِمْ بِيئَان وَضَاقَ وَ تَهَنگ بُوو بِهِمْ بَه هُوِيَانَه وه ذَرَعًا مَه وِدَاي (ئارامگري ته سَك بُوو يَه وه)

وَقَالَ وَ گوتى هَذَا ئهوه يَوْمَ رُوژِيكِي عَصِيبٌ زُور نَاخُوشَه (۷۷) وَجَاءَهُ وَ بُوِي هَاتِن قَوْمُهُ قَه وِمَه كَه ي

يَهْرَعُونَ خِيْرَا خِيْرَا پَالده دَرِيْن إِلَيْهِ بُو لَآي ئهوه وَمِنْ وَ لَه قَبْلَ رَابِر دُوودَا كَانُوا ئهوان- يَعْمَلُونَ دَه (-يان) كِرْد

السَّيِّئَاتِ (كاره) خِرَابَه كَان قَالَ گوتى يَقُومُ ئهئى قَه وِي خُوْم هُوَلَاءَ ئهوانِيئِي بَنَاتِي كچَانِي مَن هُنَّ هَهَر ئهوه (ئافرهت) انه

أَطْهَرَ پاك ترن لَكُمْ بُو ئِيوه فَاتَّقُوا بَتَرَسَن وَ پارِيزْ كَارِيْن لَه اللَّهُ خُودَا وَلَا تُخْزُون وَ شه رَمَه زَارَم مَه كَهَن فِي لَه رَاسَت ضَيْفِي مِيوَانَم

أَلَيْسَ ثَايَا نِيه مِّنْكُمْ لَهْ نَگُو رَجُلٌ پياويك رَشِيدٌ هۆشمه ندى رَيْناس (۷۸) قَالُوا گوتيان لَقَدْ به دُنْيَايِ عَلِمْتَ زايوته

مَا لَنَا نِيه بُو ئِيْمه فِي لَه بَنَاتُكَ كچانت مِّنْ (هيچ) حَقِّ هه قِيك وَأَنْتَ وَ به دُنْيَايِ تُو لَتَعْلَمَ هه رده زاني

مَا نُرِيدُ ئِيْمه چيمان ده كه ويت (۷۹) قَالَ گوئي لَوْ (ئاي) ئه گهر أَنْ - لِي بُوْم هه-بِي بِكُمْ به سه رتان

قُوَّةٌ هِيْز وَ توانا وَ ده سه لَاقِيْ أَوْ يَانِ عَاوِيَّ په نا بهم إِلَى بُو ، بُولَاي رُكْنٌ گۆشه وَ پيگايه كي شَدِيدٌ زُور توند (۸۰)

قَالُوا گوتيان يُلُوْطُ ئه ي لُووط إِنَّا به راستي ئِيْمه رُسُلٌ نِيردراواني رَبِّكَ پهروه رديگارتين لَنْ يَصِلُوا ئه وانه رگيز ناگهن إِلَيْكَ به تُو

فَأَسْرَ ئِيْتِر به رِيْبِيْخه بِأَهْلِكَ كه س وَ كَارْت بِقِطْعٍ به پارچه يه ك وَ به شِيك مِّنْ لَه أَلِيلٌ شهو وَلَا يَلْتَفِتْ وَ ئاوه رنه داته وه

مِّنْكُمْ لَه نَگُو أَحَدٌ (هيچ) كه سيك إِلَّا ته نها أَمْرَاتُكَ خِيْزانه كه (نه بِي) إِنَّهُرْ به دُنْيَايِ ئه و مُصِيبًا به ريده كه وي مَا ئه وه ي

أَصَابَهُمْ تُووشِي (قه ومه كه ت) ده بِيْت وَ به ريانده كه ويت إِنَّ به دُنْيَايِ مَوْعِدَهُمْ واده يان الصَّبْحُ به ره به يانه أَلَيْسَ ثَايَا-

الصَّبْحُ به ره به يان بِقَرِيْبٍ نَزِيك (-نيه ؟) (۸۱) فَلَمَّا جَا كَاتِي جَاءَ هَات أَمْرُنَا فه رمانِي ئِيْمه جَعَلْنَا -

عَلَيْهَا سه ره كانيانمان (-كرده) سَافِلَهَا زِيْره كانيان (سه راو زِيْريانمان كردن) وَأَمْطَرْنَا ودامانباراند عَلَيْهَا به سه ريانا جِرَارَةٌ چه و وَ به رديك

مِّنْ لَه سَجِيْلٌ سَجِيْلٌ وَ قُوْرِيْكِيْ ئَاگَرِيْنِي مَنضُوْدٌ به سه ريه كاكه وتوو (۸۲) مُسَوِّمَةٌ نِيْشانكراو عِنْدَ لَاي رَبِّكَ پهروه رديگارت

وَمَا وَ- هِي ئه وه ش مِّنْ لَه الظَّالِمِيْنَ سته مكاره كان يَبْعِدُ (هيچ دوور -نيه) (۸۳) وَإِلَى وَ بُو

مَدِيْنٌ شَارُوْچكه ي مه ديه ن (ئِيْمه ناردمان) أَخَاهُمْ براكه يان شُعَيْبًا (پيغه مبه ر) شَوْعُوْبٍ قَالَ گوئي يَقُوْمُ ئه ي قه ومي خُوْم

أَعْبُدُوا بِيْه رستن اَللّٰهُ خُودَا مَا لَكُمْ بُوْتَان نِيْيه مِّنْ (هيچ) إِلَهِ خُودَاو په رستراويك غَيْرُهُرْ جگه له و

وَلَا تَقْصُصُوا وَ كه م وَ سو ك مه كه ن الْمِكْيَالَ پِيْوانه وَالْمِيزَانَ وَ ته رازوو إِنِّيْ به دُنْيَايِ مِّنْ أَرْبُكُمْ ده تانبينم بِخَيْرٍ له خَيْرٍ وَ خُوْشِي دان

وَإِنِّيْ وَ به راستي مِّنْ أَخَافُ ئه ترسم عَلَيْكُمْ بُو سه رتان ، له سه رتان عَذَابٌ عه زاب وَ ئه شكه نجه ي يَوْمٌ رُوْژِيْكِي

مُحِيْطٌ نَزِيك وَ ده ورده ر (۸۴) وَيَقُوْمُ وَ ئه ي قه ومي خُوْم أَوْفُوا مافي ته واوبده ن ه الْمِكْيَالَ پِيْوانه وَالْمِيزَانَ وَ ته رازوو

بِالْقِسْطِ به دادوهری وَلَا تَبْخُسُوا و بې به ها مه که ن بو النَّاسِ خه لک أَشْيَاءَهُمْ له شته کانیاں وَلَا تَعْتُوا و بلاومه که نه وه (خرابه)

فِي له ، له ناو الْأَرْضِ زهوی مُفْسِدِينَ خرابه کار و تیکده رانه (۸۵) بَقِيَّتْ نه وهی دهمین له اللَّهُ خودا خَيْرٌ چاکتر ه

لَكُمْ بۆتان إِنْ نه گهر كُنْتُمْ ئَيَّوه- مُؤْمِنِينَ برودار (-بووین) وَمَا و- أَنَا من عَلَيْكُمْ به سه رتان ، له سه رتان

يَحْفِظُ (هیچ) پارێزهر (-نیم) (۸۶) قَالُوا گوتمان يُشْعِبُ ئه ی شوعه یب أَصْلَوْتُك ئایا نوێزه کانت تَأْمُرُك فه رمانت پیده کات

أَنْ که تَرُك وازبهینین مَا يَعْبُدُ له وهی دهیپه رستی ءَابَاؤُنَا باب و باپیرانمان أَوْ يَنْ أَنْ نه وهی که تَفْعَل شتی- فِي له

أَمْوَالَنَا مال و سامانه کانمان (-بکه یین) مَا نَشَاءُ هه رچی خۆمان ده مانه وی إِنَّكَ به دننیا یی تُو لَأَنْتِ هه رخۆتی

الْحَلِيمِ ته وای ئارامگر و نه رم و نیاں الرَّشِيدِ هۆشمه ند و راسته ری (۸۷) قَالَ گوئی يَقُومُ ئه ی قهومی خۆم

أَرَأَيْتُمْ بینو تانه و تپراماون إِنْ نه گهر كُنْتَ من- عَلَى له سه ر يَبْنِيَّه به لگه داری و به رچا وړوئی (-بووین) مِّنْ له رَّبِّي په روه ردیگارم

وَرَزَقْنِي و پیدایم بِمِنْه له لایه ن خویه وه رِزْقًا رزقیک و به هره یه کی حَسَنًا چاک و باش وَمَا و نا أُرِيدُ (نا) مه ویت أَنْ که

أُخَالِفُكُمْ خۆجیا که مه وه له نگۆ إِلَى بۆلای مَا نه وشته ی أَنَّهُمْ ئیوه قه ده غه ده که م عَنْهُ لِي إِنْ من- أُرِيدُ (نا) مه ویت

إِلَّا شتی جگه له الْإِصْلَاحِ چاککردن مَا اسْتَطَعْتَ هه تا پینم بکړئ و نه وهنده ی ده توانم وَمَا و- تَوْفِيقِي سه رکه و تن به نه نجامگه یشتنم

إِلَّا (-نیه) به هۆی که س ته نها بِاللَّهِ به خودا عَلَيْهِ هه ربه و تَوَكَّلْتُ بستم به ستوه و متمانه م کردوه وَإِلَيْهِ و هه ر بۆلای نه و

أُنِيبُ نه گه رپمه وه (۸۸) وَيُقُومُ و ئه ی قهومی خۆم لَا يَجْرِمَنَّكُمْ با وتاوانبارتان نه کات شِقَاقِي دژایه تی من أَنْ که

يُصِيبُكُمْ پیناکه ویت و توشتان بیت مِثْلِ هه روه ک مَا نه وهی أَصَاب توشی- قَوْمِ قهومی نُوحِ (پینغه مبه ر) نوح (-بوو) أَوْ يَنْ

قَوْمِ قهومی هُودِ (پینغه مبه ر) نه موود أَوْ يَنْ قَوْمِ قهومی صَالِحِ (پینغه مبه ر) صالح وَمَا نه وهی قَوْمِ قهومی لُوطِ (پینغه مبه ر) لوط

مِّنْكُمْ له ئیوه يَبْعِدُ (هیچ) دوور نیه (۸۹) وَاسْتَغْفِرُوا و داوای لیخۆشبوون بکه ن له رَبِّكُمْ په روه ردیگارتان ثُمَّ پاشان

تُوبُوا تۆبه بکه ن و بگه رپنه وه إِلَيْهِ بۆی إِنْ به دننیا یی رَبِّي په روه ردیگارم رَحِيمٌ زۆر مبه ره بان و به به زه یی

وَدُودٌ زۆر خۆشهويسته (بۆ دۆسته کانی و لای دۆسته کانی) (۹۰) قَالُوا گوتیان يُشْعِبُ ئه‌ی شوعه‌یب مَا نَفَقَهُ باش تیناگه‌یین

كَثِيرًا زۆریك مِمَّا له‌وه‌ی تَقُول تۆ ده‌یڵی وَاِنَّا و به‌دُنْیایی ئیمه لَتُرَبَّكَ هه‌ر تۆ ده‌بینین فِینَا له‌ ناومان ضَعِيفًا لا‌وازی

وَلَوْلَا رَهْطُكَ و ئه‌گه‌ر هۆز و كه‌س و كارت نه‌بوا لَرَجَمَنَّكَ ئه‌وه به‌دُنْیایی به‌رد بارانمان ده‌کردی وَمَا و - اَنْت تۆ عَلَيْنَا لامان

بِعَزِيْزٍ خاوه‌ن رِيز و ده‌سه‌لات نیت (۹۱) قَالَ گوئی يَقُومُ ئه‌ی قه‌ومی خَوْم اَرْهَطِيْ ئایا كه‌س و كاره‌كه‌م

اَعَزَّ عه‌زیزتر و ده‌سه‌لاتدارتره عَلَيكُمْ به‌سه‌رتان ، له‌سه‌رتان مِّنْ له‌ اَللّٰهُ خودای په‌روه‌دیگار وَاَتَّخَذْتُمُوهُ و ئیوه ئه‌وتان -

وَرَاءَكُمْ له‌دوای خۆتان (-داناهه) ظَهَرِيًّا له‌ دوا‌دواوه اِنَّ به‌دُنْیایی رَبِّيْ په‌روه‌دیگارم مِمَّا به‌وه‌ی تَعْمَلُونَ ئیوه ده‌یکه‌ن

مُحِيطٌ ته‌واو ئاگاداره و ده‌وره‌ی داوه (۹۲) وَيَقُومُ و ئه‌ی قه‌ومی خَوْم اَعْمَلُوا ده‌سته‌به‌کار بن عَلَيَّ له‌سه‌ر

مَكَاتِكُمْ رِئ و شوێنی پێشوو‌ی خۆتان اِنِّيْ به‌دُنْیایی من عَمَلٌ به‌کارم سَوْفَ له‌داها‌توو تَعْلَمُونَ ده‌زانن مَن كَي يَأْتِيَهُ بۆی دی

عَذَابٌ عه‌زاب و ئه‌شكه‌نجه‌ییكى يُخْزِيْهِ رِيسُوای ده‌كات وَمَنْ و كَي هُوَ (به‌راستی) كَذِبٌ درۆكه‌ره وَاَرْتَقِبُوا و چاوه‌پوان بکه‌ن

اِنِّيْ به‌دُنْیایی من مَعَكُمْ له‌گه‌ل ئیوه رَقِيبٌ چاوه‌پوانم (۹۳) وَلَمَّا جَا كَاتِي جَاء هات اَمْرُنَا فه‌رمانی ئیمه

نَجِيْنًا ده‌ربازمانکرد شُعَيْبًا (پێغه‌مبه‌ر) شوعوب وَاَلَّذِيْنَ ئه‌وه‌(كه‌س) انه‌ی اٰمَنُوا بپروایان هینا مَعَهُ له‌گه‌ل ئه‌وه

بِرَحْمَةٍ به‌ ره‌حمه‌ت و به‌زه‌ی مِّنَّا له‌ ئیمه‌وه وَاَخَذَتْ و- اَلَّذِيْنَ ئه‌وانه‌ی ظَلَمُوا سه‌ته‌مكاریانکرد

الصَّيْحَةِ زه‌مه و هاوا‌ره‌گه‌وره‌كه‌ (-گرتنی و بردنی) فَاصْبَحُوا ئیتر وایانله‌تهات فِيْ له‌ ، له‌ناو دِيرِهِمْ زید و ماله‌کانیان

جُثَمِينَ كه‌وتن به‌سه‌رچۆكان (مردن) (۹۴) كَانْ وه‌ك ئه‌وه‌ی لَمْ هه‌رگیز - يَغْنَوًا جیگه‌ر و نیشه‌جی (-نه) بووبن فِیْهَا تیایدا

اَلْاَبْعَدَا ده‌با دووری بی‌ت اِلَمدِيْنَ بۆ قه‌ومی مه‌دیه‌ن كَا هه‌رچۆن بَعَدَتْ دووركه‌وته‌وه تُمُود (قه‌ومی) ته‌موود (۹۵)

وَلَقَدْ و به‌دُنْیایی اَرْسَلْنَا ئیمه ناردمان مُوسَىٰ مووسا بِآيَاتِنَا به‌ ئایه‌ت و م‌یع‌ج‌یزاته‌کانمان وَسُلْطٰنٍ و به‌لگه‌ و ده‌سه‌لاتیکی

مُشِينٍ دیار و ئاشکرا (۹۶) اِلٰی بۆ ، بۆلای فِرْعَوْنَ فیرعه‌ون وَمَلٰٓئِكِهٖ و ده‌ست و پێوه‌ند و پیاو ماقووله‌کانی

فَاتَّبِعُوا جَا ئهوان كهوتنه دواى **أَمْر** فهرمى **فِرْعَوْنَ** فيرعهون **وَمَا** و - **أَمْر** فهرمان وكارى **فِرْعَوْنَ** فيرعهون

بِرَشِيدٍ راسته رى و هوشمه ندانه (-نيه) (٩٧) **يَقْدُمُ** پيشى- **قَوْمُهُ** قهومه كهى (-ده كهوى) **يَوْمَ** رۆزى

الْقِيَمَةِ قيامهت (هه لسانه وه له گۆره كان و به پاوه ستان له مهيدانى مه حشه ر) **فَأَوْرَدَهُمْ** ئينجا ئهوانى هينا (به تينوئى) بۆ سه ر

النَّارِ ئاگره كه **وَبِئْسَ** و خه رابترين **الْوَرْدِ** هينراو (ى تينوو) **الْمُرُودِ** ئه و هينراوانه ن (٩٨) **وَاتَّبِعُوا** و به دوايانخرا **فِي** ئاله

هَذِهِ ئه وه وه **لَعْنَةٍ** نه فره تيه ك **وَيَوْمَ** و رۆزى **الْقِيَمَةِ** قيامهت و زيندوو بوونه وه **بِئْسَ** خه رابترين **الرَّفْدِ** پيدراو

الْمَرْفُودِ ئه و پيدراوه يه (٩٩) **ذَلِكَ** ئه ويان **مِنْ** له **أَنْبَاءٍ** هه وانه گرنگه كان **الْقُرَى** نشينگه كان (گوند و شاره كان)

نُقْصُهُ ده گيرينه وه و ده خوئينينه وه **عَلَيْكَ** به سه رت ، له سه رت ، بۆ سه رت **مِنْهَا** له وى هه يه **قَائِمٌ** وه ستاو و ماوه

وَحَصِيدٌ و (هه شيانه) براونه ته وه (و ويران بوون) (١٠٠) **وَمَا** - **ظَلَمْنَاهُمْ** زولم و سته ممان لى (-نه) كردوون **وَلَكِنْ** به لام

ظَلَمُوا زولم و سته ميانكرد له **أَنْفُسَهُمْ** خويان **فَمَا** جا - **أَغْنَتْ** سودى (-نه) به خشى **عَنْهُمْ** (بييان) **ءَالِهَتُهُمْ** په رستراوه كانيان

الَّتِي ئه وهى **يَدْعُونَ** ده يپه رستن و هاوارى ليده كه ن **مِنْ** له **دُونِ** غه يرى **اللَّهِ** خودا **مِنْ** (هيج) **شَيْءٍ** شتيك **لَمَّا** كاتى

جَاءَ هات (بويان) **أَمْر** فهرمى **رَبِّكَ** پهروه ريگرت **وَمَا** و- **زَادُوهُمْ** بويانيان زياد (-نه) كرد **غَيْرَ** جگه له

تَتَبَّعَ له ناوچوون و به ربوودى (١٠١) **وَكَذَلِكَ** و ئاوا **أَخَذَ** بردن و گرتى **رَبِّكَ** پهروه ريگرت **إِذَا** كاتى **أَخَذَ** گرتى و بردى

الْقُرَى نشينگه كان (گوند و شاره كان) **وَهِيَ** له كاتى ئهوان- **ظُلُمَةٌ** زالم و سته مكار (-بوون) **إِنْ** به راستى **أَخَذَهُ** بردن و گرتى

أَلِيمٌ زور به ئازار **شَدِيدٌ** و زور توند و تيژه (١٠٢) **إِنْ** به دنيايى **فِي** له **ذَلِكَ** ئه ويان (دا هه يه)

لَايَةً نيشانه يه كى زور گهوره و مه زن **لِمَنْ** بۆ ئه وهى **خَافَ** ترسا له **عَذَابٍ** عه زاب و ئه شكه نجه ي **الْآخِرَةِ** دواړوژ **ذَلِكَ** ئه ويان

يَوْمَ رۆژيكه **مَجْمُوعٌ** كۆكراوه يه **لَهُ** بۆى **النَّاسِ** خه لك **وَذَلِكَ** و ئه ويان **يَوْمَ** رۆژيكي **مَشْهُودٌ** ئاماده و بينراوه (١٠٣) **وَمَا** و-

نُؤَخِرُهُ دواى (-نا) خه يين **إِلَّا** مه گهر **لِأَجَلٍ** بۆ كاتيكى **مَعْدُودٌ** دياركراوى ژميردراو (١٠٤) **يَوْمَ** ئه و رۆژهى **يَأْتِ** ديت

لَا تَكَلَّمْ نَادُوْا نَفْسَ (هیچ) نه‌فس و که‌سیک إِلَّا مه‌گەر بِإِذْنِهِ به ئیزن و رپییدانی ئەو فَمِنْهُمْ ئیتر له‌وان هه‌یه

شَقِيٍّ (خه‌لکی) به‌دبه‌خت وَسَعِيدٌ و (خه‌لکی) دل‌خۆش (١٠٥) فَأَمَّا جَاهِرُجَى الَّذِيْن ئەوانه‌ی شَقُوا به‌دبه‌خت بوون

فَفِي ئەوه له‌ناو النَّارِ ئاگرن لَّهُمْ بۆیان (هه‌یه) فِيْهَا لَیْ ، تیایدا زَفِیرٌ نورکه‌ی هه‌ناس ده‌رچوون

وَشَهِيقٌ و نورکه‌ی هه‌ناسه‌کێشانیک (چ نورکه‌یه‌ک!) (١٠٦) خَلِيْدِيْن هه‌تا هه‌تایی ماوه فِيْهَا لَیْ ، تیایدا مَا دَامَتْ هه‌تا ماوه

السَّمَوَاتِ ئاسمانه‌کان وَالْأَرْضِ و زه‌وی إِلَّا مه‌گەر مَا شَاءَ ئەوه‌ی- رَبُّكَ په‌روه‌ردیگارت (-شتیکی تری ویستی) إِنَّ به‌دنیایی

رَبُّكَ په‌روه‌ردیگارت فَعَالٌ ته‌واو کارا و بکه‌ره لَمَّا بۆئه‌وه‌ی یُرِید بیه‌وێت (١٠٧) وَأَمَّا و هه‌رجی الَّذِيْن ئەو (که‌سان) نه‌ی

سُعِدُوا خۆشبه‌خت بوون فَفِي ئەوه له‌ناو الْجَنَّةِ به‌هه‌شت ن خَلِيْدِيْن هه‌تا هه‌تایی ماوه فِيْهَا لَیْ ، تیایدا مَا دَامَتْ هه‌تا ماوه

السَّمَوَاتِ ئاسمانه‌کان وَالْأَرْضِ و زه‌وی إِلَّا مه‌گەر مَا شَاءَ ئەوه‌ی- رَبُّكَ په‌روه‌ردیگارت (-شتیکی تری ویستی)

عَطَاءٌ به‌خشینیکی غَیْر نه مَجْدُوذٍ براندراوه (١٠٨) فَلَا تَكْ جـا- فِي له مَرِيَّةٍ پارایی و گومان (-مه‌به) مِمَّا له‌وه‌ی

يَعْبُدُ ده‌په‌رستن هَؤُلَاءِ ئەوانیهي مَا يَعْبُدُوْنَ ناپه‌رستن إِلَّا شَتِ مه‌گەر كَمَا وه‌ک ئەوه‌ی يَعْبُدُ -

ءَابَاؤُهُمْ باب و باپیرانیان (-ده‌په‌رست) مِّنْ له قَبْلَ پێشا وَإِنَّا و به‌دنیایی ئیمه لَمُوفُوهُمْ هه‌ر به‌ته‌واوی پێیان ده‌ده‌ین

نَصِيْبُهُمْ به‌شی خۆیان غَیْر - مَنقُوصٌ که‌م(-نه) کراو (١٠٩) وَلَقَدْ و به‌دنیایی ءَاتَيْنَا داما ن به مُوسَى موسا

الْكِتَابِ نامه و نوسراوه‌که (ته‌ورات) فَاخْتَلَفَ ئەوه‌بوو جیاو‌زی ڕوویدا فِيْ هه‌ر به‌راره‌ی وی وَلَوْلَا كَلِمَةٌ و ئەگەر وته‌یه‌ک نه‌بوا

سَبَقَتْ پێشتر کرابوو (گوترابوو) مِّنْ له رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت لَقَضِيْ به‌دنیایی ده‌پێنرا (حوکم ده‌کرا) يَنْهَمْ له نیوانیان

وَأَنَّهُمْ و به‌دنیایی ئەوان لَقِيْ هه‌ر له شَكٍّ گومان و پاراین مِّنْهُ لَیْ مُرِيبٌ به‌جۆریکی پرله‌گومان (١١٠) وَإِنَّ و به‌دنیایی

كُلًّا هه‌ریه‌که‌ی لَمَّا له‌کاتیكا لِيُوفِيْنَهُمْ هه‌ر به‌ته‌واوی ده‌یاندا ته‌وه رَبُّكَ په‌روه‌ردیگارت أَعْمَلَهُمْ (پاداشت و سزای) کار و کرده‌وه‌کانیان

إِنَّهُمْ به‌دنیایی ئەو بِمَا به‌وه‌ی يَعْمَلُوْنَ ئەوان ده‌که‌ن خَیْرٌ ته‌واو زانایه‌ به‌ورد و درشته‌کان (١١١)

فَأَسْتَقِمْ ثَبِرْ رَاسْتَهْرِيْ بَبِهْ وَ رَاسْتَهْرِيْ بَغْرَهْ كَا هَهْرَهْكَ أُمِرْتَ فَهَرْمَانْتْ پَيِّكَرَاهْ وَمَنْ لَهْ گَهْلْ تَهْوَانَهِيْ

تَابْ پَهْشِيْمَانْ بَوْنَهْوَهْ وَ گَهْرَانَهْوَهْ مَعَكَ لَهْ گَهْلَتْ وَلَا تَطْغَوْا وَ نَهْكَهَنْ سَنُورْ بَبَهْزِيْنَنْ إِنَّهُرْ بَهْ دَلْنِيَايِيْ تَهْوْ بِمَا بَهْوَهِيْ

تَعْمَلُوْنَ ئِيْوَهْ دَهِيْكَهَنْ بَصِيْرْ هَهْمُووْ بِيْنَهْ (۱۱۲) وَلَا تَرْكُنُوْا وَ مَهِيْلْ مَهْكَهَنْ اِلَى بُوْ ، بُوْلَايْ اَلَّذِيْنَ تَهْوَانَهِيْ

ظَلُّوْا سَتَهْمَكَرِيَانْ كَرْدَهْ فَتَمَسَّكُمْ تَهْوَسَاكَهْ پَيْتَانْ دَهْكَهْوِيْ اَلنَّارْ نَاگَرَهْكَهْ (يْ دَوْزَهْخْ) وَمَا وَ نِيْهْ لَكُمْ بُوْتَانْ مِّنْ لَهْ دُوْنْ غَهْيَرِيْ

اَللّٰهُ خُودَا مِّنْ (هِيْچْ) اَوْلِيَاءْ دُوْستْ وَ پَشْتِيُوَانِيْ ثُمَّ ئِيْنَجَا لَا تُصْرُوْنَ سَهْرِنَاخَرِيْنْ وَ دَهْرِيَاZ نَاكَرِيْنْ (۱۱۳) وَاقُمْ وَ دَابْمَهْ زَرِيْنَهْ

اَلصَّلَاةُ نَوِيْزَانْ طَرَفِيْ هَهْرَدُووْ لَايْ اَلنَّهَارْ رُوْژگارْ وَزُلْفَا وَ نَزِيْكَيْ مِّنْ لَهْ اَلْيَلْ شَهْوْ اِنْ بَهْ دَلْنِيَايِيْ اَلْحَسَنَتْ چَاكَهْ كَانْ

يَذْهَبْنَ تَهْرُوِيْنْ اَلْسَيِّئَاتْ خِرَاطَهْ كَانْ ذَلِكَ تَهْوِيَانْ ذِكْرِيْ بِيْرَخَهْرَهْوَهْ لِلذَّكْرِ بُوْ يَادْكَارَانْ (۱۱۴) وَاصْبِرْ وَ ثَارَابْگَرَهْ وَ خُوْرَآگَرَهْ

فَاِنْ بَهْ رَاسْتِيْ اَللّٰهُ خُودَا لَا يَضِيْعْ بَهْ زَايِعْ نَادَا وَ نَافَهْوَتِيْنِيْ اَجْرْ پَادَاشْتِيْ اَلْمُحْسِنِيْنَ چَاكَهْ كَارَهْ كَانْ (۱۱۵) فَلَوْلَا كَانْ جَا تَهْ گَهْرَهْ-

مِنْ لَهْ اَلْقُرُوْنْ چَهْنَدَهْهَا خَهْلَكِيْ سَهْرَدَهْمَانِيْكَ يْ مِّنْ لَهْ قَبْلَكُمْ پِيْشْ ئِيْوَهْ (-نَهْ بَوَا) اُولُوْا خَاوَهَنْ بَقِيَّةْ مَآوَهْ (كَهْ سَانِيْ)

يَنْهَوْنَ قَهْدَهْ غَهْ كَارِيْ دَهْكَهَنْ عَنْ لَهْ اَلْفَسَادْ فَهْ سَادْ وَ خِرَاطَهْ كَارِيْ فِيْ لَهْ اَلْاَرْضْ زَهْوِيْ اِلَّا جَغَهْ لَهْ قَلِيْلًا كَهْمِيْكَ

يَمِّنْ لَهْ تَهْوَكَهْ سَانَهِيْ اَنْجِيْنَا دَهْرِيَاZ مَانْكَرْدْ مِنْهُمْ لَهْوَانْ وَاتَّبِعْ وَ- اَلَّذِيْنَ تَهْوَانَهِيْ ظَلُّوْا سَتَهْمَكَرِيَانْ كَرْدْ (-كَهْوَتْنَهْ دَوَايْ) مَا تَهْوَهِيْ

اُتْرِفُوْا خُوْشْگُوْزَهْ رَانِيَا نَكْرَا فِيْهْ يِيْ (لَهْ دُووْنِيَا) وَكَانُوْا تَهْوَانْ- مُجْرِمِيْنَ تَاوَانْكَارْ (-بُووْنْ) (۱۱۶) وَمَا وَ- كَانْ --

رَبُّكَ پَهْرَهْوَهْ رَدِيْگَارْتْ لِيْلِكَ بَهْرِيَادْكَهْرْ وَ لَانَاوَبَهْرْ (-نَهْ--بُووهْ) بُوْ اَلْقُرَى نَشِيْنْگَهْ كَانْ (گُوْنْدْ وَ شَارَهْ كَانْ) بِظُلْمْ بَهْ زُوْلَمْ وَ سَتَهْمِيْ

وَأَهْلُهَا لَهْ كَاتِيْ خَهْلَكَهْ كَانِيَانْ مُصْلِحُوْنَ چَاكْكَارْ (بُووْبِيْنْ) (۱۱۷) وَلَوْ وَتَهْ گَهْرْ شَاءْ - رَبُّكَ پَهْرَهْوَهْ رَدِيْگَارْتْ (-بِيُوِيْسْتَبَا)

لَجَلْ تَهْوَهْ بَهْ دَلْنِيَايِيْ- اَلنَّاسْ خَهْلَكِيْ (-دَهْ كَرْدَهْ) أُمَّة - وَحِدَة يَهْكَ (-ئُوْمَهْتْ وَ كُوْمَهْلْ) وَلَا يَزَالُوْنَ وَ تَهْوَانْ هِيْشْتَا بَهْرَدَهْوَامْ

مُخْتَلِفِيْنَ نَاكُوْكَ وَجِيَاوَاZ (۱۱۸) اِلَّا مَهْ گَهْرْ مَن تَهْوَهِيْ رَّحِم - رَبُّكَ پَهْرَهْوَهْ رَدِيْگَارْتْ (-بَهْ زَهْ يِيْ پَتِهَاتِيْتَهْوَهْ وَ رَهْ حَمِيْ يِيْ كَرْدِيْ)

وَلِذَلِكَ وَ بُوْ تَهْوَهْشْ خَلَقَهُمْ تَهْوَانِيْ خُوْلَقَانْدَهْوَهْ وَ دُرُوْسْتْ كَرْدَهْوَهْ وَتَمَّتْ وَ تَهْوَاوْ بُووْ كَلِمَة وَتَهِيْ رَبُّكَ پَهْرَهْوَهْ رَدِيْگَارْتْ:

لَا مَلَأَنَّ بِهِ دُنْيَايَ پُرده‌کهم جَهَنَّمَ دُوزخ مِّنْ لَهُ الْجَنَّةُ (له) جَنُوكه‌کان وَالنَّاسُ و خه‌لک أَجْمَعِينَ گشتی (۱۱۹)

وَكُلًّا و ههریه‌که‌ی نَقَصْ ده‌گیرینه‌وه چیرۆکی عَلَيْكَ له‌سه‌رت ، لَوْسه‌رت مِّنْ لَهُ أَنْبَاءُ هه‌واله‌گرنه‌گه‌کانی الرُّسُلُ پینگه‌مبه‌ران

مَا نُبِّتْ تَه‌وه‌ی جَنگیره‌ده‌که‌ین بِهِ یَنی فَوَادَكَ دَلْ و ده‌روونت وَجَاءَكَ و بۆت هات فِي له هَذِهِ تَه‌و (قورئانه) دا

الْحَقَّ هه‌ق و راستی وَمَوْعِظَةً و نامۆزگاری وَذِكْرَى و بیره‌ینه‌ره‌وه لِلْمُؤْمِنِينَ بۆ پرواداران (۱۲۰) وَقُلْ و بلی

لِلَّذِينَ به‌ئه‌وانه‌ی لَا يُؤْمِنُونَ بروا ناهینن أَعْمَلُوا ده‌سته‌کار بن عَلَى له‌سه‌ر مَكَاتِكُمْ جیگو شیوازی خۆتان إِنَّا به‌راستی ئیمه

عَمَلُونَ له‌کاراین (۱۲۱) وَاتَّظَرُوا و ئیوه‌ چاوه‌پوان بن إِنَّا به‌راستی ئیمه مُنتَظَرُونَ چاوه‌پوانین (۱۲۲) وَلِلَّهِ بۆ خودایه

غَيْبْ په‌نه‌ان و شاراوه‌کان ی السَّمُوتْ ئاسمانه‌کان وَالْأَرْضُ و زه‌وی وَإِلَيْهِ و ههر بۆلای تَه‌و يُرْجَعْ ده‌گیردریته‌وه

الْأَمْرِ کار وفه‌رمان كَلَّهْمُ هه‌مووی فَأَعْبُدْهُ ئیتر بیپه‌رسته وَتَوَكَّلْ و پشت ببه‌سته و ته‌وه‌ککول بکه عَلَيْهِ له‌سه‌ری وَمَا وهه‌رگیز-

رَبُّكَ په‌روه‌ردیگارت بِغْفِلٍ بیئاگا (-نیه) عَمَّا له‌وه‌ی تَعْمَلُونَ ئیوه‌ ده‌یکه‌ن (۱۲۳)